

تعیین تابع تبدیل متعادل کننده ژيروسکپی در حالت سه محوره و حل آن برای حالت دو محوره

مهندس کریم موسوی نسب

مربی دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی شریف

دکتر حسن ظهور

دانشیار دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

در این مقاله روابط دینامیکی حاکم بر یک متعادل کننده ژيروسکپی^۱ از نوع سه درجه آزادی مورد بررسی قرار گرفته است. برای این کار باید توابع عملگرد تمامی اجزاء به کار رفته در این مکانیزم را به دست آوریم. سیستمهای به کار رفته در این مکانیزم عبارتند از:
الف. سیستم حس کننده سرعت زاویه‌ای و ارائه پاسخ مناسب با آن به عنوان خروجی (ژیروها).
ب. سیستم تقویت کننده پاسخهای ارسالی از ژیروها (تقویت کننده‌ها).
ج. سیستم تولید گشتاور محرکه متناسب با خروجی تقویت کننده‌ها (سروموتورهای محرکه).
د. سیستم انتقال گشتاور تولید شده به عضو تحت کنترل^۲ به گونه‌ای که به موقعیت از پیش تعیین شده خود برسد.
در ابتدا تابع تبدیل هر یک از این سیستم‌ها را تعیین کرده و با توجه به ارتباط آنها با هم و تعیین دیاگرام جعبه‌ای کل متعادل کننده ژيروسکپی، تابع تبدیل آن را به دست می‌آوریم.

Determination of Transfer Function of Gyroscopic Stabilizer (Space Integrator) in Three Axes Mode and Its Solution for the Two Axes Mode

K. Mousavi Nasab, M.Sc. & H. Zohoor, Ph.D.

Mech. Eng Dept. Sharif Univ. of Tech.

ABSTRACT

This paper tried to study the relationships governing a gyroscopic stabilizer with three degrees of freedom. In order to do this, the transfer functions of all components used in the mechanism should be first obtained. The systems employed with in this mechanism are:

- 1- Angular Speed Sensing system, and presenting an appropriate response output (Gyros).
- 2- Amplifying system for signals transmitted from Gyros (Amplifiers).
- 3- Drive Torque Generating System, proportional to amplifiers' output (Drive servo - motor).
- 4- Generated Torque transmission system to the controlled member so as to reach its pre-determined position.

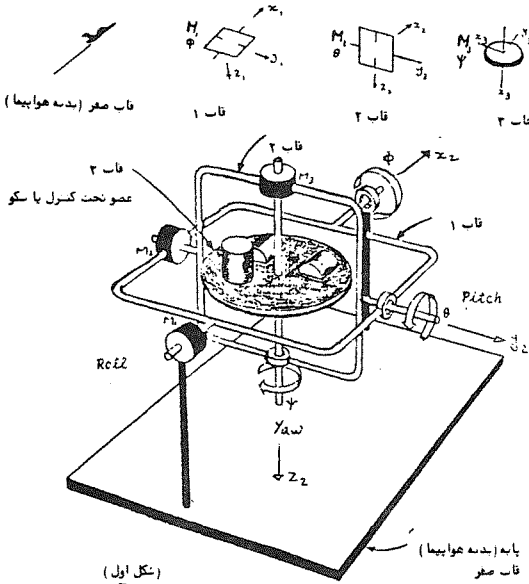
Results showed that, by using the transfer function for the whole system, and varying of different parameters of the system, desirable outcome can be reached. Obviously if we are limited to use a particular component in the system, e.g. an already existing gyro system, changes must be made in the gains of the rest of the system's components, such as servo - motors or drivers, or the gain for the amplifiers should be changed in a way that ultimately the required system is precisely controlled.

فهرست علائم بکار رفته

G	ماتریس حساسیت ژبرو به سرعت زاویه‌ای محور خروجی آن
PF	تابع عملکرد (تابع تبدیل)
i	سیستم مختصات اینرسی
cm	سیستم مختصات عضو کنترلی
Si	متعادل کننده یا انترالگیر فضا
b	سیستم مختصات بدنه یا پایه
θ	زاویه پیچ
ϕ	زاویه رول
ψ	زاویه یاو

$\bar{\omega}$	بردار سرعت زاویه‌ای
\bar{M}_{ij}	بردار گشتاور (اعمال شده از طرف قاب 1 به قاب 2)
ω_{zi}	مولفه‌های بردار سرعت زاویه‌ای دستگاه i نسبت به دستگاه z
\bar{H}	درمختصات دستگاه z
\bar{F}	بردار منتوم زاویه‌ای
Q	ماتریس انتقال از محورهای سکو به محورهای موتور بردار ریاضی
e	ولتاژهای خروجی از ژبروها
S	ضریب حساسیت اسکالر ژبروها
J	ماتریس ممان اینرسی موثر

تعیین معادلات حرکت برای حالت سه درجه آزادی (سه محوره) سیستم زیر را در نظر می‌گیریم:

مقدمه

توسط متعادل‌کننده ژبروسکپی و یا انترالگیر فضا^۳ می‌توانیم متناسب با یک فرمان اعمال شده، و عضو تحت کنترل را با سرعت زاویه‌ای مشخصی نسبت به فضای اینرسی، علیرغم اغتشاشات موجود به گردش و یا نسبت به فضای اینرسی به‌حالت سکون درآوریم.

اساساً این وسیله یک سرومکانیزم است که سرعت زاویه‌ای اینرسی عضو تحت کنترل را با سرعت زاویه‌ای اینرسی فرمان داده شده یا دستوری، هماهنگ می‌کند. عضو تحت کنترل می‌تواند یک توپ جنگی بزرگ یا جسم متحرک و یا سیستم مرجعی که به دستگاه‌های اندازه‌گیری مجهز است، باشد. اگر خروجی دستگاه موقعیت عضو کنترلی نسبت به مرجع اینرسی و ورودی آن نیز سرعت زاویه‌ای دستوری نسبت به مرجع اینرسی باشد، در آن صورت دستگاه نامبرده شده از ورودی نسبت به فضای اینرسی انترال می‌گیرد. تعاریف بالا را به صورت ریاضی بر حسب سرعت زاویه‌ای عضو کنترلی و به صورت برداری بیان می‌کنیم.

$$\bar{\omega}_i(Cm) = (PF)_{si} \bar{\omega}(Cmd) \quad (1)$$

که در آن:

$\bar{\omega}_i(Cm)$ = بردار سرعت زاویه‌ای عضو کنترلی نسبت به فضای اینرسی

$(PF)_{si}$ = تابع عملکرد^۴ متعادل‌کننده یا انترالگیر فضا

$\bar{\omega}(cmd)$ = بردار سرعت زاویه‌ای دستوری به عضو کنترلی نسبت به فضای اینرسی می‌باشد. هدف یافتن تابع عملکرد متعادل‌کننده $(PF)_{sj}$ می‌باشد.

در این زمینه آقایان والتر ریلیگی^۵ و ویلیام جی دنهارد^۶

در دانشگاه ام - آی - تی فعالیت چشمگیری داشته‌اند. در این مقاله از نتایج آنها برای حالت دو درجه آزادی (دومحوره) استفاده شده است. بدیهی است برای عملکرد یک متعادل‌کننده دینامیکی، مطالعه تمامی نتایج حاکم بر انواع ژبروها ضروری است که از منابع

[2], [3], [4]

بسرپرست به گونه‌ای که بتوانیم ماتریس‌های تبدیل هرسیستم را محاسبه کنیم.

در دیاگرام کنترلی حالت سه محوره، تمامی متغیرها به صورت بردار می‌باشد و معادلات بیان شده شکل ماتریسی دارند و هرچه در واقع ماتریسی است که بردار ورودی را به بردار خروجی مرتبط می‌کند. به کمک یک معادله ماتریسی می‌توان ارتباط $\bar{\omega}_{i(Cm)}$ (مولفه‌های $\bar{\omega}_i(Cm)$ درمختصات cm) را با \bar{M}_{ij} (بردارهای آن مقادیر گشتاورهای سه موتور سوار شده روی قاب‌ها) بیان نمود. برای سادگی فرض می‌شود که ممان اینرسی هر قاب به صورت بیضی - کروی باشد. در این صورت اثرات ممان اینرسی کوپله قاب‌ها حذف می‌شود و ممان اینرسی‌های اصلی را در نظر می‌گیریم.

ممنونم زاویه‌های ژيرو در مختصات سکو می‌باشد. ω_m نیز بردار ریاضی بوده که مولفه‌های آن اندازه سرعت‌های زاویه‌ای هریک از موتورهاست. ل ماتریسی همان اینرسی موثر است که سه موتور گشتاور آن را حس می‌کنند. در حالت کلی ل با زمان تغییر می‌کند زیرا تابعی از موقعیت قاب می‌باشد. به‌طور فیزیکی موتورهای ۲، ۳ فقط همان اینرسی قاب‌هایی را که نسبت به موقعیتشان می‌توان آنها را داخلی فرض نمود، حس می‌کنند و موتور ۱ نیز فقط در حالتی که θ صفر نباشد، همان اینرسی سکو را حس می‌کند. (که این مساله توسط ضرب $\cos^2 \theta$ در ماتریس ل بیان شده است.) زیرا قاب ۳ شتاب زاویه‌ای کل قاب را تحمل نمی‌کند.

$$H^k = \begin{bmatrix} 0 & -H_z & H_y \\ H_z & 0 & -H_x \\ -H_y & H_x & 0 \end{bmatrix}, \omega_m^* = \begin{bmatrix} \omega(i1)x1 \\ \omega(i2)y2 \\ \omega(i3)z3 \end{bmatrix}$$

$$J = \begin{bmatrix} I_1+I_2+I_3 \cos^2 \theta & 0 & -I_3 \sin \theta \\ 0 & I_2+I_3 & 0 \\ 0 & 0 & I_3 \end{bmatrix}$$

موتور ۳ نیز وقتی سکو شتاب می‌گیرد باید عکس‌العمل از خود نشان دهد. اگر θ صفر نباشد، موتور باید مؤلفه‌ای از گشتاوری که موتور ۱ به سکو اعمال می‌کند را به کار ببرد. بنابراین شتاب زاویه‌ای سکو حول محور موتور ۳ به‌عنوان گشتاوری از موتور ۱ نام برده می‌شود. این مساله وجود ترم $-I_3 \sin \theta$ را در ماتریس توجیه می‌کند. حال باید ω_m^* را به مولفه‌های سرعت زاویه‌ای سکو تبدیل کنیم. سرعت زاویه‌ای اینرسی هر قاب با سرعت زاویه‌ای اینرسی قاب قبلی فقط در نرخ زاویه‌ای قاب مربوط متفاوت است.

$$\begin{bmatrix} \omega(i1)x1 \\ \omega(i1)y1 \\ \omega(i1)z1 \end{bmatrix} = - \begin{bmatrix} D\phi \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \sin\phi & \sin\phi \\ 0 & 0 & \sin\phi \quad \cos\phi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \omega(ib)x0 \\ \omega(ib)y0 \\ \omega(ib)z0 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} \omega(i2)x2 \\ \omega(i2)y2 \\ \omega(i2)z2 \end{bmatrix} = - \begin{bmatrix} 0 \\ D\theta \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \cos\theta & 0 & \sin\theta \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin\theta & 0 & \cos\theta \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \omega(i1)x1 \\ \omega(i1)y1 \\ \omega(i1)z1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} \omega(i3)x3 \\ \omega(i3)y3 \\ \omega(i3)z3 \end{bmatrix} = - \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ D\psi \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \cos\psi & -\sin\psi & 0 \\ \sin\psi & \cos\psi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \omega(i2)x2 \\ \omega(i2)y2 \\ \omega(i2)z2 \end{bmatrix} \quad (8)$$

اما داریم:

حرکت محورهای چرخش ژيرو نسبت به محورهای عضو کنترلی، بزی است که به‌صورت فیزیکی برای خروجی‌های ژيرو محسوب می‌شود برحسب ساختمان ژيروها به ولتاژهای معادل تبدیل می‌شود. در حالت استاتیکی داریم:

$$\begin{bmatrix} M(23)x2 \\ M(23)y2 \\ M(23)z2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sec\theta & 0 & \tan\theta \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} M_1 \\ M_2 \\ M_3 \end{bmatrix} \quad (2)$$

با انتقال M_{23} به مختصات سکو (یا عضو تحت کنترل) داریم:

$$\begin{bmatrix} M(23)x3 \\ M(23)y3 \\ M(23)z3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos\psi & \sin\psi & 0 \\ \sin\psi & \cos\psi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} M_{23}(x2) \\ M_{23}(y2) \\ M_{23}(z2) \end{bmatrix} \quad (3)$$

با ترکیب آنها

$$\begin{bmatrix} M(23)x3 \\ M(23)y3 \\ M(23)z3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos\psi \sec\theta & -\sin\psi & \cos\psi \tan\theta \\ \sin\psi \sec\theta & \cos\psi & \sin\psi \tan\theta \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} M_1 \\ M_2 \\ M_3 \end{bmatrix} \quad (4)$$

اما در حالت استاتیکی داریم:

$$M_{intf} + M_{23} = 0 \quad (5)$$

که در آن M_{intf}^{cm} مولفه‌های گشتاور اغتشاشی در دستگاه مختصات عضو کنترلی می‌باشد. جایگزینی معادله (4) در معادله (5) و معکوس نمودن آن خواهیم داشت:

$$M_m^* + Q M_{intf}^{cm} = 0 \quad (6)$$

$$Q = \begin{bmatrix} \cos\psi \cos\theta & \sin\psi \cos\theta & -\sin\theta \\ -\sin\psi & \cos\psi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{که در آن}$$

ماتریس Q انتقال از محورهای سکو به محورهای موتور را انجام می‌دهد. در حالت دینامیکی، گشتاور عکس‌العملی سیستم ژيروها یعنی $\bar{H}_g \dot{\omega}_i(cm)$ نیز علاوه بر \bar{M}_{intf} به سکو اعمال می‌گردد. گشتاور خالص در روی هر محور، شتاب زاویه‌ای قاب به حرکت درآمده را نسبت به فضای اینرسی نتیجه می‌دهد. با مساوی قرار دادن گشتاور خالص با نرخ تغییرات زمانی ممنونم زاویه‌ای خواهیم داشت:

$$M_m^* + Q [M_{intf} + H^k \omega_i(cm)]^{cm} = J \dot{\omega}_m^* = J D \omega_m^* \quad (7)$$

H^k ماتریسی است که وقتی در $\bar{\omega}_i(cm)$ ضرب می‌شود، ضرب خارجی $\bar{H}_g \dot{\omega}_i(cm)$ را نتیجه می‌دهد. H_x, H_y, H_z مولفه‌های

$$G = \frac{I_g}{H_g} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad I = \text{ماتریس واحد}$$

ترمه‌های غیرقطری ماتریس G مبین حساسیت ژبرو به سرعت زاویه‌ای محور خروجی آن می‌باشد. مکان عضوهای غیر صفر در این ماتریس بیانگر موقعیت خاص فرض شده برای تمامی محورهای هر ژبرو است.

با تغییر موقعیت انتخابی، محل عضوهای غیرقطری ماتریس G با عامل کوپله شدن می‌باشد، تغییر می‌کند. S_g نیز حساسیت اسکالر ژبرو است و $e_{g,cm}(u) \omega_{g,cm}$ بردارهای ریاضی هستند که به ترتیب مولفه‌های آنها معرف ولتاژ شناوری (γ) و خروجی سه ژبرو می‌باشند.

یافتن ماتریس محاسبه‌ای گشتاور

ماتریس محاسبه‌ای گشتاور، بردار ستونی ولتاژ حاصله از سه تولیدکننده سیگنال ژبروها را به بردار ستونی گشتاورهای سه موتور مرتب می‌کند و آن را با C نشان می‌دهیم.

$$M_m^* = -\frac{C}{S_g} e_{sg}^{cm} \quad (13)$$

در فرمول بالا تمامی مشخصه‌های کنترلی را در ماتریس C که تابعی از D است، گنجانده ایم.

نتایج آنالیز انتگرالگیر فضا یا میز تعادلی با سه محور

باجل معادلات (11) تا (13) درهروهله خواهیم داشت:

$$[JA^{-1}D^2 + (CG - QHK)D + C] \omega_{i(cm)}^{cm} = C\omega_{(cmd)}^{cm} + QDM_{intf}^{cm} + JA^{-1}BD^2\omega_{ib}^b + C(u)\omega_g^{cm} \quad (14)$$

بافرض $C = 0$ (برای آنکه C^{-1} موجود باشد):

$$[C^{-1}JA^{-1}D^2 + (G - C^{-1}QH^k)D + I] \omega_{i(cm)}^{cm} \neq \omega_{(cmd)}^{cm} + C^{-1}DM_{intf}^{cm} + C^{-1}JA^{-1}BD^2\omega_{ib}^b + (u)\omega_g^{cm} \quad (15)$$

که در آن $\omega_{i(cm)}^{cm}$ ، $\omega_{(cmd)}^{cm}$ ، M_{intf}^{cm} ، ω_g^{cm} (u)

برحسب محورهای سکو، ω_{ib}^b نسبت به محورهای جسم متحرک (هواپیما، کشتی و...) بیان شده‌اند.

تمامی ماتریس‌ها مشخص هستند. ماتریس R بیانگر همان اینرسی موتور قاب‌ها است که توسط موتورهای حس می‌شوند. ماتریس G ، حساسیت

ژبرو را نسبت به شتاب زاویه‌ای حول محورهای خروجی آنها بیان می‌کند و ماتریس H^k نیز گشتاور عکس‌العمل ناشی از ممنوم زاویه‌ای روتورهای ژبرو را نشان می‌دهد. درحالت کلی تمامی این سه ماتریس دارای عضوهای غیرقطری بوده که عامل کوپله شدن پارامترها می‌باشد.

به صورت تئوری ماتریس C شامل عضوهای غیرقطری است که

$$\omega_{i(cm)}^{cm} = \begin{bmatrix} \omega_{(i3)x3} \\ \omega_{(i3)y3} \\ \omega_{(i3)z3} \end{bmatrix} \quad \omega_{ib}^b = \begin{bmatrix} \omega_{(ib)x0} \\ \omega_{(ib)y0} \\ \omega_{(ib)z0} \end{bmatrix} \quad \omega_m^* = \begin{bmatrix} \omega_{(i1)x1} \\ \omega_{(i2)y2} \\ \omega_{(i3)z3} \end{bmatrix}$$

می‌توان معادلات (8) را به صورت زیر ساده نمود.

$$\omega_{i(cm)}^{cm} = A \omega_m^* + B \omega_{ib}^b \quad (9)$$

که در آن

$$A = \begin{bmatrix} \cos \psi \cos \theta & -\sin \psi & 0 \\ \sin \psi \cos \theta & \cos \psi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} 0 & \cos \psi \sin \theta \sin \phi & \cos \psi \sin \theta \cos \phi \\ 0 & \sin \psi \sin \theta \sin \phi & \sin \psi \sin \theta \cos \phi \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

از معادله (9) با این فرض که ماتریس توابع زوایای قاب تقریباً ثابت هستند، (ماتریس‌های A و B) مشتق می‌گیریم تا به $D\omega_m^*$ موردنظر در رابطه (7) برسیم. فرض بالا به این مفهوم است که حرکت قاب‌ها همه استاتیکی است یعنی قاب‌ها از موقعیت میانگین خود خیلی دور نمی‌شوند و یا از مشتق توابع مثلثاتی زوایای قاب صرف نظر می‌کنیم تا به معادله خطی زیر برسیم:

$$D\omega_m^* = A^{-1}D\omega_{i(cm)}^{cm} - A^{-1}B D\omega_{ib}^b \quad (10)$$

درمیان ماتریس A برابر با $\cos \theta$ است. بنابراین A^{-1} تا زمانی که $\cos \theta \neq 0$ معین است. وقتی $\theta = 90^\circ$ گردد، ω_m^* نامعین می‌شود. با جایگزینی معادله (10) در معادله (7)، معادله ماتریسی برای تابع تبدیل مربوط به قاب‌ها به دست می‌آید.

$$(JA^{-1}D - QH^k) \omega_{i(cm)}^{cm} = M_m^* + JA^{-1}BD\omega_{ib}^b + QM_{intf}^{cm} \quad (11)$$

تابع تبدیل سیستم ژبرو

به‌علت پاسخ زمانی سریع ژبروها (سه ژبروی انتگرالی یک درجه آزادی) نسبت به پاسخ زمانی انتگرالگیر فضا، از بیان دینامیک مربوط به آن صرف نظر می‌کنیم. بردار ستونی ولتاژهای خروجی از سیستم ژبروها به کمک رابطه زیر بیان می‌گردد.

$$\text{Deg}^{cm} = S_g [\omega_{(cmd)}^{cm} - (I+GD) \omega_{i(cm)}^{cm} + (u)\omega_g^{cm}] \quad (12)$$

که در آن

$$\omega_g^{cm} = \begin{bmatrix} e_{(sg)x} \\ e_{(sg)y} \\ e_{(sg)z} \end{bmatrix} \quad (u)\omega_g^{cm} = \begin{bmatrix} (u)\omega_x \\ (u)\omega_y \\ (u)\omega_z \end{bmatrix} \quad S_g = \frac{S_{sg}H_g}{C_g}$$

M_{12}^{cm} مولفه‌های گشتاوری است که قاب ۱ به قاب ۲ بر حسب مختصات عضو کنترلی که همان قاب ۲ است، وارد می‌کند. چون کنترلی روی حرکت Azimuth یا yaw سیستم صورت نمی‌گیرد، بنابراین $\Psi=0$ بوده و ماتریس ۲ از رابطه (6) برابر خواهد بود با

$$Q = \begin{bmatrix} \cos \theta & 0 & -\sin \theta \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

به همین ترتیب ماتریس‌های دیگر برابر خواهند بود با:

$${}^R H^k = \begin{bmatrix} 0 & -H_{z2} & H_{y2} \\ H_{z2} & 0 & -H_{x2} \\ -H_{y2} & H_{x2} & 0 \end{bmatrix}, \omega_m^* = \begin{bmatrix} \omega_{(i1)x1} \\ \omega_{(i2)y2} \\ 0 \end{bmatrix}$$

$${}^R J = \begin{bmatrix} I_1 + I_2 & 0 & 0 \\ 0 & I_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, M_m^* = \begin{bmatrix} M_1 \\ M_2 \\ 0 \end{bmatrix}$$

I_1 : ممان اینرسی قاب 1 حول محور دوران موتور M_1
 I_2 : ممان اینرسی قاب ۲ حول محور دوران موتور M_2
 این ممانها باید دقیقاً "محاسبه گردند که با توجه به قاب‌های ساخته شده و ابعاد بکار رفته اینکار صورت می‌گیرد.

باتوجه به روابط (8) داریم:

$$\begin{bmatrix} \omega_{(i1)x1} \\ \omega_{(i1)y1} \\ \omega_{(i1)z1} \end{bmatrix} = - \begin{bmatrix} D\phi \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \phi & -\sin \phi \\ 0 & \sin \phi & \cos \phi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \omega_{(ib)x0} \\ \omega_{(ib)y0} \\ \omega_{(ib)z0} \end{bmatrix} \quad (18)$$

$$\begin{bmatrix} \omega_{(i2)x2} \\ \omega_{(i2)y2} \\ \omega_{(i2)z2} \end{bmatrix} = - \begin{bmatrix} 0 \\ D\theta \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \cos \theta & 0 & \sin \theta \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin \theta & 0 & \cos \theta \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \omega_{(i1)x1} \\ \omega_{(i1)y1} \\ \omega_{(i1)z1} \end{bmatrix}$$

که در آن

$$\omega_{i(cm)}^{cm} = \begin{bmatrix} \omega_{(i2)x2} \\ \omega_{(i2)y2} \\ \omega_{(i2)z2} \end{bmatrix}, \omega_{ib}^b = \begin{bmatrix} \omega_{(ib)x0} \\ \omega_{(ib)y0} \\ \omega_{(ib)z0} \end{bmatrix}, \omega_m^* = \begin{bmatrix} \omega_{(i1)x1} \\ \omega_{(i2)y2} \\ 0 \end{bmatrix}$$

از روابط فوق مولفه‌های بردار ω_m^* به صورت زیر به دست می‌آید.

$$\omega_{(i1)x1} = D\phi + \omega_{(ib)x0} \quad (19)$$

$$\omega_{(i2)y2} = -D\theta + \omega_{(i1)y1} = D\theta + \cos \phi \cdot \omega_{(ib)y0} - \sin \phi \omega_{(ib)z0}$$

عضوهای غیرقطری J و G و H^k را جبران می‌کند. در عمل از عضوهای غیرقطری این ماتریس‌ها صرف نظر می‌شود و C متناسب با A^{-1} به منظور حذف اثر عضوهای A (که توابع مثلثاتی زوایای قاب‌ها می‌باشند) ساخته می‌شود.

A ماتریس است که سرعت زاویه‌ای اینرسی موتور محرک گشتاور را به سرعت زاویه‌ای سکو در زمانی که حرکت بدنه نداریم، تبدیل می‌کند. توجه داریم که AJA^{-1} بیانگر ماتریس ممان اینرسی بر حسب محورهای سکو می‌باشد.

نسبت‌های فرکانس‌های طبیعی و استهلاك سیستم سه محوره را می‌توان از درمیان ماتریس ضریب $\omega_{(cm)}^{cm}$ به دست آورد. در حالت کویله بودن تعیین و تریمیان فوق حداقل نیاز به حل یک معادله درجه شش از عملگر D دارد.

ماتریس Q فقط مولفه‌های گشتاور را از محورهای سکو به مولفه‌های حسن شده در محور موتورهای منتقل می‌کند.

ماتریس B مولفه‌های حرکت بدنه را در محورهای جسم متحرک به مولفه‌های حرکت سکو در محورهای آن، (در زمانی که موتورهای محرک گشتاور سرعت زاویه‌ای اینرسی ندارند)، تبدیل می‌کند.

چون B عضوهای غیر صفر دارد، هر وقت که θ غیر صفر باشد، در حالتی که قاب‌ها نسبت به هم متعامد نباشند، حرکت‌های مزاحم بدنه می‌تواند وجود داشته باشد. بطوری که گشتاور مورد نیاز برای شتاب دادن قاب‌ها توسط سکو حس می‌شود. اثر حرکت بدنه افزایش نامطلوب زاویه θ را بدنبال خواهد داشت تا وقتی که $\theta = 90$ گردد و معادلات غیرتحلیلی شوند. در این شرایط محورهای دو قاب هم راستا می‌گردند و قاب‌ها عملگرد و درجه آزادی برای سکو به وجود می‌آورد و در واقع قابها قفل می‌شوند.

این مشکل را می‌توان با اضافه نمودن یک قاب دیگر برطرف نمود. تابع کنترلی برای یک سیستم چهار قاب می‌تواند به گونه‌ای باشد که حالت تعامد دو قاب داخلی را تضمین نماید.

حل معادلات بدست آمده در حالت دو محوره

در این قسمت گشتاورهای مورد نیاز سروموتورها را برای یک متعادل‌کننده در حالتی که محدود به سیستم ژبریوی مشخصی باشیم، تعیین می‌کنیم.

برای اینکار روابط بدست آمده در حالت کلی (سه محوره) را به حالت مورد نظر (دومحوره با حرکت‌های سمت و برد θ) تبدیل می‌کنیم. یعنی باید ارتباط بین مولفه‌های مختلف بکار رفته در روابط بیان گردد. باتوجه به رابطه (7) و صرف نظر کردن از M_{intf} که مربوط به گشتاور اغتشاشات است،

$$M_m^* + Q [H^k \omega_{i(cm)}]^{cm} = JD \omega_m^* \quad (16)$$

داریم:

که در آن ماتریس Q انتقال از محورهای عضو تحت کنترل (X_2, X_2, Z_2) را به محور موتورها (با علامت $*$) انجام می‌دهد. قاب بیرونی که حرکت Roll را کنترل می‌کند قاب 1، و قاب داخلی که عضو تحت کنترل می‌باشد (می‌تواند یک اسلحه باشد) و حرکت Pitch را کنترل می‌کند قاب ۲ می‌نامیم. در حالت عادی دستگاه مختصات این دو قاب برهم منطبق می‌باشند.

$$M_m^* = Q M_{12}^{cm} \quad (17)$$

که همان رابطه (9) است :

و در آن :

$$A = \begin{bmatrix} \cos\theta & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 0 & \sin\phi \sin\theta & \cos\phi \sin\theta \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

از طرفی داریم :

$$(JA^{-b} - 2H^k) \omega_{i(cm)}^m = M_m^* + JA^{-1}BD\omega_{ib}^b$$

که در آن

$$D = \frac{d}{dt}, JA^{-1} = \frac{1}{\cos\theta} \begin{bmatrix} I_1 + I_2 & 0 & 0 \\ 0 & I_2 \cos\theta & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$2H^k = \begin{bmatrix} \sin\theta H_{y2} & -H_{z2} \cos\theta - H_{x2} \sin\theta & H_{y2} \cos\theta \\ H_{z2} & 0 & -H_{x2} \\ -H_{y2} & H_{x2} & 0 \end{bmatrix}$$

$$JA^{-1}B = \frac{1}{\cos\theta} \begin{bmatrix} 0 & (I_1 + I_2) \sin\phi \sin\theta & (I_1 + I_2) \cos\phi \sin\theta \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

با جایگزینی در رابطه اصلی داریم :

$$M_1 = \frac{I_1 + I_2}{\cos\theta} \frac{d}{dt} \omega_{(i2)x2} - \sin\theta H_{y2} \omega_{(i2)x2} + (H_{z2} \cos\theta + H_{y2} \sin\theta) \omega_{(i2)y2} - (I_1 + I_2) \sin\phi \tan\theta \frac{d}{dt} \omega_{(ib)y0} - (I_1 + I_2) \tan\theta \cos\phi \frac{d}{dt} \omega_{(ib)z0} \quad (20a)$$

$$M_2 = I_2 \frac{d}{dt} \omega_{(i2)x2} - H_{z2} \omega_{(i2)x2} \quad (20b)$$

$$O = H_{y2} \omega_{(i2)x2} - H_{x2} \omega_{(i2)y2} \quad (20c)$$

این سه معادله، معادلات اصلی حرکت برای قاب‌ها بوده و میزان گشتاور لازم برای موتورها را تعیین می‌کند.

به علت وجود موتورهای جبران کننده در سیستم ژيرو، از ممنوم زاویه‌ای روتورهای ژيروها یعنی H_{x2} ، H_{y2} و H_{z2} صرف نظر می‌کنیم.

$$M_1 = -(I_1 + I_2) \sin\phi \tan\theta \frac{d}{dt} \omega_{(ib)y0} - (I_1 + I_2) \tan\theta \cos\phi \frac{d}{dt} \omega_{(ib)z0} + \frac{I_1 + I_2}{\cos\theta} \frac{d}{dt} \omega_{(i2)x2} \quad (21a)$$

$$M_2 = I_2 \frac{d}{dt} \omega_{(i2)x2} \quad (21b)$$

نتایج

باتوجه به نتایج بدست آمده می‌توانیم به کمک تابع تبدیل کل سیستم متعادل‌کننده و با تغییر دادن پارامترهای مختلف سیستم مذکور به نتیجه مطلوب دست یابیم. واضح است اگر محدود به استفاده از جزء بخصوصی در این سیستم باشیم مثلاً "یک ژيروی معین، باید تغییرات روی ضرایب اجزاء دیگر سیستم مانند درایو⁹ سروموتورها و یا ضریب تقویت‌کننده‌ها صورت گیرد تا در نهایت سیستم مورد نیاز دقیقاً کنترل گردد.

پاورقی :

- 1- Stabilizer
- 2- Controlled Member (cm)
- 3- Space Integrator
- 4- Performance Function
- 5- Walter Wrigley
- 6- William G. Denhard
- 7- Drift
- 8- Roll & Pitch
- 9- Drive

منابع :

1. Wrigley, W., W.M. Hollister, and W.G. Denhard, "Gyroscopic Theory, Design, and Instrumentation," The M.I.T. Press, 1969
2. Arnold, R., and I. Maunder, "Gyrodynamic and It's Engineering Applications." Academic Press, 1974.
3. Britting, K.R., "Inertial Navigation System Analysis." Measurement systems Laboratory M.I.T., Wiley, 1975.
4. Broxmeyer, C., "Inertial Navigation systems." New York, Mc Graw - Hill, 1969.
5. Kaplan, R.H., "Modern Space Craft Dynamics and Control." Wiley, 1978.

